

reform, men som givetvis behøver at blive justeret nogle steder, og dels at se på, om alle forskningsmiljøer magter at uddanne ph.d-studerende. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at ikke alle miljøer er lige internationale og har lige stort begreb om, hvad der egentlig ligger i at give de studerende en international forskeruddannelse.

Og jeg har forstået, at undervisningsministeren efter at have været passiv meget længe nu er nået så langt, at han vil gentage den høring, som Uddannelsesudvalget og Forskningsudvalget holdt for halvandet år siden, og det er da selvfølgelig en slags initiativ, men man kunne lige så godt have handlet dengang, men o.k., måske sker der noget nu.

Så er det blevet nævnt, at vi har et problem med hensyn til erhvervsforskningen, idet der er for få teknologisk førende virksomheder, og det er givetvis rigtigt. Adskillige redegørelser viser, at den type virksomhed er der meget få af i Danmark.

Det typiske i dansk erhvervsliv er, at den teknologisk avancerede virksomhed er markedsorienteret, idet det går ud på at identificere kundernes behov globalt og så bruge ny teknologi til at opfylde markedets behovet, og mit problem er, at det i redegørelsen fremstilles som et problem, for spørgsmålet er, om det egentlig er et problem, om det ikke er godt nok.

Når vi skal tilrettelægge en indsats, er det under alle omstændigheder vigtigt at tage udgangspunkt i det, der faktisk eksisterer, i stedet for i en ønskedrøm om, hvad der måske kan komme.

Og hvad er der så brug for, hvis vi som sagt først og fremmest skal tage hensyn til de avancerede virksomheder, som er markedsorienterede?

Ja, det første og det vigtigste i den forbindelse er dygtige kandidater og ph.d'ere, for dygtige forskere i erhvervslivet kender dygtige forskere på forskningsinstitutionerne, som kan tilføre dem ny viden, og dér har vi altså et problem, for lige nu har ph.d.-uddannelsen det ikke godt, og kvaliteten af kandidatuddannelsen er decideret faldende i disse år, og det er et problem.

En hel masse andre måder at kanalisere viden mellem erhvervslivet og forskningsinstitutionerne på er nævnt, og dem kan jeg i det store og hele tilslutte mig, blot endnu en gang med den ene bemærkning, at det er vigtigt, at man tilrettelægger indsatsen på grundlag af de faktiske realiteter i erhvervslivet og ikke på grundlag af

en eller anden ønskedrøm om, at vi skal have mange virksomheder, der opfylder kravet om ny teknologi, for det får vi ikke i en hast, om nogen sinde.

Så skal jeg rose indsatsen for at få flere kvinder inden for forskningen. At der er for få kvinder dér, er et problem, jeg tit har påpeget. Jeg er glad for de ord, der står her. Det lover godt.

Min konklusion er, at Forskningsministeriet på mange punkter er på rette vej. Ministeriets selvforståelse er dog fortsat et problem. Undervisningsministeriets ledelse og universiteterne har jeg ikke nogen pæne ord om.

Vibeke Peschardt (RV):

Danmark brugte i 1993 1,8 pct. af sit bruttonationalprodukt til forskning, mens gennemsnittet i EU dette år var næsten 2 pct.

Denne noget lavere bruttonationalproduktandel skyldtes bl.a., at den samlede danske forskningsindsats var faldet i de foregående år, selvfølgelig som en del af hele det politiske beslutningsværk.

Denne udvikling var mildest talt uheldig. Så denne regering og specielt den forrige tog fat på at vende udviklingen i 1993, hvor vi i Danmark fik et eget Forskningsministerium. Det var et klart signal om, at forskningen i Danmark er vigtig, og at vi skal støtte den.

Vi skal øge bevillingerne til forskning, og vi skal give forskningen optimale vilkår, og det skal vi gøre af mange grunde:

Først og fremmest fordi forskning er vigtig i ethvert samfund, for forskning og udvikling giver dynamik og forbedrer produktionsmetoderne og anviser nye veje og tester og afprøver gamle osv. Og forskningen er såvel et kulturelt som et videnskabeligt anliggende, som kan være med til at give alle borgere en bedre livskvalitet.

Men ud over disse vigtige generelle egenskaber ved forskningen er forskning i særdeleshed vigtig for et samfund som det danske, idet Danmark er et lille land uden mange råstoffer og med høje lønninger, og vores vigtigste konkurrenceparameter er derfor produkter med et stort indhold af hjerne, produkter, hvor forskning og udvikling har spillet en væsentlig rolle. Derfor er det livsnødvendigt for et samfund som det danske, at vi plejer forskning og udvikling og styrker det, vi er gode til, nemlig viden og viderudvikling.

Selv om vi med et stærkt særskilt forskningsministerium giver det offentlige en mere synlig